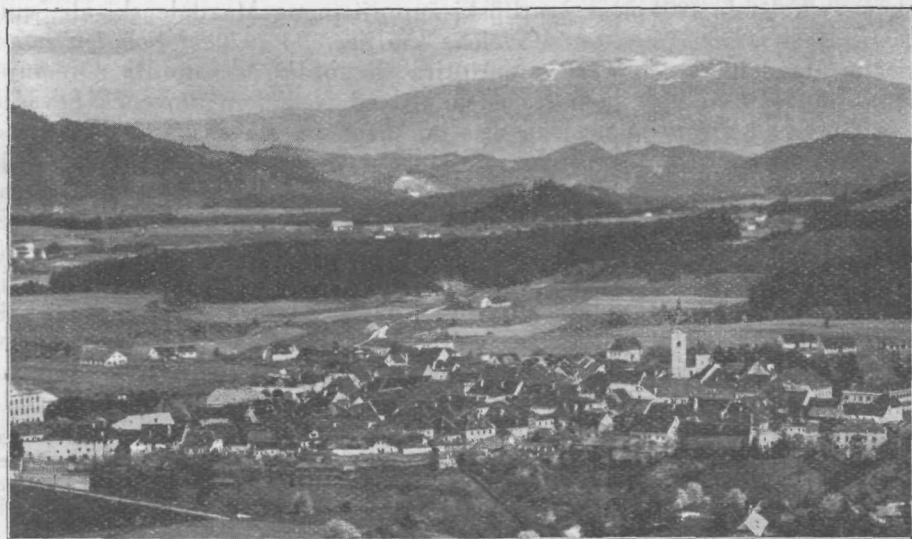

Od Pliberka do Brda.

(Nadaljevanje.)

Vlak vozi iz Pliberka proti Celovcu tri postaje, južno od Drave. Kmalu, ko se odpeljemo s pliberške postaje, skoro pol ure oddaljene od mesta, zavozí vlak v gozd. Vozimo se ob severnem vznožju hriba Sv. Katarine s cerkvijo sv. Katarine na vrhu. Na tem hribu sv. Katarine se je vršil tik pred svetovno vojno mogočen tabor, ljudski shod, pod milim nebom. Govoril je na njem tudi rajni dr. J. E. Krek. Govoril je o skupnosti in edinstvu vseh Slovencev.

Cerkev sv. Katarine pri Pliberku spada v šmihelsko župnijo. Šmihel leži onkraj hriba, tako da ga z železnice ne vidimo. Župnija sv. Mihaela je trdno slovenska župnija ob vznožju Pece (2114 m). Kot kraljica se dviguje široka Peca nad Podjunsko dolino. Peca je danes obmejna gora med

Velikovec.

Jugoslavijo in Avstrijo. Pravljica pripoveduje, da v Peci spi kralj Matjaž s svojo vojsko. Sedi pri mizi in dolga siva brada mu rase okoli okrogle mize. Ko bo prirasla devetkrat okrog mize, se bo kralj Matjaž prebudil in bo šel na vojsko s svojimi vojaki. Šel bo v boj za pravico in za pravo vero. — Dobrotno nebo, kmalu nam pošlji kralja Matjaža, ki bo priboril našemu zaslužnjemu Korotanu pravico in svobodo! —

Od Pliberka pa do Sinčevesi se vozimo skoraj ves čas po borovem gozdu, imenovanem Dóbrova. Sinčaves je večja postaja. Tu je postaja za Velikovec, kamor je peš eno uro hodá. K vsakemu vlaku vozi avto iz Velikovca. V Sinčavesi se odcepi ozkotirna železnica na Železno Kaplo. Železna Kapla leži že čisto med gorami. Iz Kaple vodi lepa državna cesta čez Jezerski vrh na Jezersko in dalje v Kranj. Blizu Sinčevesi v jugozahodni smeri leži ljubko Klopinsko jezero z 1 km² površine.

Vozimo se iz Sinčavesi dalje proti Celovcu. Na severni strani zagledamo, malo preden prevozimo Dravo, mogočno poslopje. To je proštnijsko poslopje v Tinjah. Vozimo se potem severno od te mogočne reke. Peljemo se po lepi in rodovitni Celovski ravnini. Celovška ravnina sega na severu do Sv. Krištofa in št. Helenske ali Magdalenske gore, na jugu pa do hribovja Satnica, ki se razprostira med Dravo ter Celovško ravnino oz. njenim podaljškom: Vrbskim jezerom. Ozemlje, kjer se vozimo, je še vse slovenska zemlja. Žal se ta zemlja v zadnjem času hitro ponemčuje. Večino župnij so po plebiscitu zasedli nemški duhovniki in upeljali v cerkev nemško pridigo in nemško molitev, v šolo pa nemški veronauk. V veliki župniji Grabštajn (imenovani po gradu Grafenstein), kjer je zadnja postaja pred Celovcem, je bilo do plebiscita v cerkvi vse slovensko, zdaj je vse nemško. Prav tako hitro se ponemčujejo župnije: Timenica, št. Lipš, št. Tomaž, Pokrče, Otmanje, Žrelec, Podkrnos, št. Jakob pri Celovcu. Srce nas boli, ko gledamo lepo slovensko zemljo, ki je vedno manj naša in se nam bo popolnoma odtujila, če ostane v nemški državi.

Vedno bolj se bližamo Celovcu. Na severu zagledamo na gori romarsko cerkev sv. Krištofa (901 m) v šentlipski župniji in na Magdalenski ali šenthelenski gori (1058 m) cerkev sv. Helene kraljice. Po južnem pobočju in ob vznožju Magdalenske gore se razprostira divno ležeča župnija Otmanje. Tu na Magdalenski gori je naravna meja med Nemci in Slovenci. Severno od te gore se razprostira nemška zemlja, južno pa slovenska. Pol ure pod vrhom na severni strani Sv. Helene (ali kakor ljudstvo pravi: Šntalene) je znamenje, ki mu Nemci, bivajoči severno od Sv. Helene, pravijo: Das win-dische Kreuz (= Slovenski križ). S tem hočejo izraziti, da južno od Magdalenske gore bivajo Slovenci. Na vrhu Magdalenske gore, ondi, kjer zdaj stoji krščanska cerkev, je nekoč stal paganski tempelj. Leta 1919., ko je jugoslovanska vojska zasedla skoraj vso Slovensko Koroško, so stali naši vojaki vrhu Sv. Helene, pa že čez par mesecev so jo morali spet zapustiti. In vendar je ta gora severni mejnik slovenske zemlje in bi bila naravna meja med germansko (nemško) in jugoslovansko državo.

Pripeljali smo se v Celovec ter izstopimo za par ur.

(Nadaljevanje.)

Venceslav:

Moj brat.

*V polju jesen —
v srcu pomlad
preko svetá
šel je moj brat.*

*Megle vse sive
so krile polje,
ko je tolažil.
bolno srce.*

*V pustih goráh,
kjer črn je krov,
vernim dajal je
svoj blagoslov.*

*Ko je umrl
revni moj brat,
bil je ves bel,
bil ves bogat...*